

anskueligt Oversigt over, hvorledes hele Forholdet stiller sig, og saa siger Udvalgets Fleertal: „Udvalget kan ikke betvivle, at det da vil findes hensigtsmaessigt at foretage en Revision af Statutterne, og at Regjeringen forelægger Rigsdagen et Lovforslag derom, thi et for Folkets Belfærd saa vigtigt og under Statens Garanti staaende Institut bør ikke hengaae længere Tid, uden at der gives Rigsdagen Leilighed til at see dybt ind i dets Forhold og øve Indflydelse paa Retningen af dets fremtidige Virksomhed“. Derfor nægtede man dette Beløb, idet man erklærede, at det vil være afhængigt af, hvad der da bliver bestemt, hvilken Form Bestyrelsen bør have, og indtil den Tid anseer Fleertallet det for rettest at blive ved den hidtilværende Bestyrelsesform. Nu kom den høitærede Finantsminister ifjor med et Lovforslag om Dpretelsen af en Alderdoms- og Forsørgelsesforening; dette Lovforslag var til Behandling i Landsthinget, og Tanken, Principet i det blev af det der nedfattede Udvalg meget velvillig modtaget. Hele Udvalgets Betænkning gaaer ud paa, at man ønsker, at de fornødne Oplysninger maatte blive indhentede og flere Forhold klarede, og at man derefter vilde fremlægge et Lovforslag for den iaar sammentrædende Rigsdag, som da selvfølgelig vilde acceptere det. Dette er Tanken i Udvalgets Forslag fra ifjor. Nu har Finantsministeren, siges der, foranlediget af Forhandlingerne i Landsthinget — det kan være Udtringer af en eller anden Landsthingsmand, som have givet Anledning dertil, men som sagt selve Udvalgets Udtalelse giver ikke en saadan Anledning — taget under Overveielse, om man ikke kunde undgaae at oprette et saadant Institut, men derimod forbinde det med Livrente- og Forsørgelsesanstalten, „uden Dpretelse af en selvstændig ny Anstalt“. Herved maa bemærkes, at det dog er klart, at enten et saadant Institut oprettes som en selvstændig ny Anstalt eller som en selvstændig Afdeling af den gamle Anstalt, er i og for sig accurat eet og det Samme. Skulde nu Meningen være, at man vilde indordne det under den gamle Anstalt og f. Ex. forøge Statens Garanti uden at løge Rigsdagens Samtykke dertil — det er eet Spørgsmaal —

eller troer den høitærede Finantsminister, at man efter de hidtil gjældende Regler for Livrente- og Forsørgelsesanstalten vil faae nogen Tilgang fra det almindelige Folk i nogen væsentlig Grad til disse Anstalter? Jeg troer ikke, at det uden nogen Forandring i Statutterne vil blive Tilfældet, og jeg vil i ethvert Tilfælde raade Enhver fra at gaae ind i disse Anstalter, thi i den Lov, der byder Embedsmændene at sikkre deres Enfer Overlevelsesrente, hedder det i § 8, at Livrenteanstalten er forpligtet til at optage som Interessenter Embedsmænd, naar de fremlægge Attest for, at de ikke svæve i viedblifflig Livsfare, men med saadanne Interessenter kan man ikke føle sig meget oplagt til at indtræde i en Anstalt, thi der gjælde ikke de samme Regler for Alle, og jeg kan derfor ikke troe, at det fornøftigvis kan være anderledes, end at det nye Institut maa optages som en selvstændig Afdeling ved Siden af disse Anstalter, og at der da selvfølgelig bør behøves Rigsdagens fulde Sanction for de Bestemmelser, der skulle gjælde, siden Staten skal indtræde som Garant. Jeg vil derfor tillade mig at spørge: Agter den høitagtede Finantsminister at forelægge et Lovforslag i den Retning, hvor vidt ere de nævnte Opgjørelser over Livrente- og Forsørgelsesanstaltens Virksomhed for de 25 Aar fremmede, og endelig: Betragter den høitagtede Finantsminister den foreslaaede Bestyrelsesform som reent midlertidig eller som endelig? Jeg var for to Aar siden og er endnu af den Anskuelse, at den Tanke, som den høitagtede Finantsminister har med sit Forslag, at der bør være idetmindste een Mand blandt disse Directeurer, som kan offere Anstalten sin Tid og bære Ansvar, i og for sig er fuldstændig rigtig, og derfor vil jeg sige, at dersom Forslaget her kun gik ud paa en forøget midlertidig Udgift for i høi Grad at fremskynde den nødvendige Oversigt over disse Anstalters Virksomhed, og vi derefter kunde faae et Lovforslag i denne Retning, saa kunde man gaae ind paa en saadan Udgift, men det forekommer mig, at det ikke vilde være hensigtsmaessigt under de nuværende Forhold at gaae ind paa en endelig Ordning af Bestyrelsesformen, naar vi huske paa, at vi